Dosar nr.2ac-29/2026 Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei, judecător Gh. Cugut

D E C I Z I E

16 iulie 2026 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecători Mariana Sajin, Alina Ţihonschi
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică apelul declarat de SRL „Ramaiana”, în persoana reprezentantului, avocat Condurari Andrian, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ramaiana” către SRL „Surjicov Group” cu privire la executarea obligaţiilor şi compensarea cheltuielilor de judecată şi cererea reconvenţională depusă de SRL „Surjicov Group” către SRL „Ramaiana” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La 24 iunie 2025, SRL „Ramaiana”, în persoana reprezentantului, avocat Condurari Andrian a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Surjicov Group” cu privire la executarea obligaţiilor şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta indică că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024 şi al facturilor fiscale aferente, a procurat de la SRL „Surjicov Group” mărfuri în asortiment.
3. În susţinerea cererii de chemare în judecată, reclamanta menţionează că activează pe piaţa Republicii Moldova, dispunând de o reţea de distribuţie prin intermediul căreia comercializează mărfuri cu asortiment şi destinaţie diferite, precum produse alimentare, textile, mărfuri de uz casnic şi alte produse similare. Potrivit afirmaţiilor acesteia, mărfurile procurate de la pârâtă erau destinate comercializării către consumatorii finali.
4. Cu toate acestea, după expunerea spre vânzare a mărfurilor achiziţionate de la SRL „Surjicov Group”, reclamanta a constatat că o parte dintre acestea nu beneficiază de cerere din partea consumatorilor finali. În vederea identificării cauzelor care au determinat lipsa cererii, reclamanta susţine că a constatat că o parte din mărfurile comercializate de pârâtă au fost livrate la preţuri ridicate, preţul angro la care SRL „Ramaiana” le-a procurat fiind de aproape două ori mai mare decât preţul cu amănuntul practicat pentru mărfuri similare în alte reţele de distribuţie. În opinia reclamantei, această diferenţă de preţ face imposibilă

comercializarea mărfurilor respective în condiţii concurenţiale, întrucât acestea nu mai dispun de competitivitatea necesară pe piaţă.

5. În continuare, reclamanta face trimitere la prevederile pct.3.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024, potrivit cărora: „Cumpărătorul trebuie să achite contravaloarea mărfii în decurs de 60 zile de la momentul primirii mărfii, cu dreptul de a schimba, dar fără dreptul de a returna marfa".

6. Totodată, reclamanta invocă pct.4.4 din acelaşi contract, care prevede: „Dreptul de a declara despre anularea contractului altei părţi sau returnarea mărfii a vînzătorului, se pierde din partea cumpărătorului în orice caz, dacă nu poate restitui marfa cu următoarele condiţii: dacă până la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a mai rămas nu mai puţin de 2 luni. Dacă marfa şi/sau ambalajul nu sînt deteriorate".

7. În acest context, reclamanta precizează că, la 30 aprilie 2025, s-a adresat către SRL „Surjicov Group" cu o cerere prin care a solicitat executarea obligaţiilor contractuale şi anume acceptarea returnării mărfurilor, în condiţiile prevăzute la pct.4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 21 ianuarie 2024. În susţinerea solicitării sale, aceasta indică că, la momentul adresării, până la expirarea termenului de valabilitate a mărfurilor respective mai rămăseseră peste două luni, iar mărfurile şi ambalajele acestora nu erau deteriorate.

8. În subsidiar, reclamanta a menţionat că, în temeiul pct.3.2 din contractul menţionat, a solicitat schimbarea mărfurilor indicate în lista anexată cererii cu alte mărfuri, care urmau să fie alese de cumpărător, în limita valorii totale a mărfurilor propuse spre returnare, de 190.641,70 lei.

9. Reclamanta susţine că SRL „Surjicov Group" nu a dat curs cererii formulate, fără a oferi un răspuns solicitărilor sale, însă, în schimb, i-a înaintat o pretenţie prin care a solicitat achitarea datoriei restante în sumă de 186.114,00 lei. În opinia reclamantei, această conduită demonstrează că pârâta acţionează în contradicţie cu declaraţiile făcute anterior şi refuză să accepte returnarea mărfurilor în condiţiile contractuale convenite, manifestând astfel un comportament contrar principiului bunei-credinţe.

10. Din această perspectivă, reclamanta consideră că, prin prisma pct.4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024, pârâta este obligată să accepte returnarea mărfurilor în situaţia în care până la expirarea termenului de valabilitate al acestora au rămas mai mult de două luni, iar mărfurile şi ambalajele nu sunt deteriorate.

11. În argumentarea poziţiei sale, reclamanta invocă prevederile art.1100–1101 Cod civil, susţinând că interpretarea contractului trebuie realizată cu respectarea principiului bunei-credinţe şi prin raportare la intenţia reală a părţilor. Astfel, reieşind din dispoziţiile legale invocate şi din intenţia părţilor la încheierea contractului, SRL „Ramaiana" consideră că beneficiază de dreptul de a returna mărfurile procurate în cazul în care până la expirarea termenului de valabilitate al

acestora au rămas mai mult de două luni, iar mărfurile şi ambalajele nu sunt deteriorate.

12. În acelaşi timp, reclamanta susţine că dreptul de returnare a mărfurilor în raporturile comerciale dintre profesionişti este justificat şi prin existenţa unor uzanţe comerciale, potrivit cărora mărfurile recepţionate pot fi returnate în cazul în care nu există cerere din partea consumatorilor. În opinia acesteia, chiar dacă în contract nu sunt stipulate în mod expres toate condiţiile de returnare a mărfurilor, posibilitatea returnării rezultă din uzanţele consacrate pe pieţele comerciale, care urmează a fi avute în vedere la interpretarea raporturilor contractuale dintre părţi.

13. În consecinţă, SRL „Ramaiana" a solicitat obligarea pârâtei SRL „Surjicov Group" să accepte returnarea mărfurilor indicate în lista anexată cererii, în valoare totală de 190.641,70 lei, după cum urmează: covoraş pentru baie, bumbac, 40×60 cm – 3 bucăţi; covoraş pentru baie, bumbac, 50×80 cm (mici) – 10 bucăţi; covoraş pentru baie, bumbac, 60×100 cm – 3 bucăţi; covoraş pentru baie, bumbac, 80×120 cm (mari) – 10 bucăţi; îmbrăcăminte, chiloţi pentru copii (băieţi), 12 bucăţi/set, cod 67/2558 – 4 bucăţi; îmbrăcăminte, chiloţi pentru copii (băieţi), set de 5 bucăţi, cod 66/2552 – 6 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 120×150 cm, cod 2809 – 52 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 150×200 cm, cod N-9011/2816 – 18 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 150×200 cm, cod 1M-9018/2813 – 19 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 150×200 cm, cod 1M-9036/2810 – 15 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 180×200 cm, cod Y-9012/2817 – 15 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 180×200 cm, cod N-9019/2814 – 16 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 180×200 cm, cod N-9037/2811 – 15 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 200×230 cm, cod 1M-9013/2818 – 13 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 200×230 cm, cod N-9020/2815 – 12 bucăţi; textile, pătură din micro fibră, 200×230 cm, cod N-9038/2812 – 15 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3423039 – 11 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3423040 – 13 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422034 – 7 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422052 – 15 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422129 – 15 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod V200625-1/3037 – 14 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod V200630-1/3038 – 28 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422038 – 14 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422031 – 19 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422029 – 5 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422048 – 20 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422030 – 20 bucăţi; veselă, vază din sticlă, cod 3422035 – 17 bucăţi; veselă, vază din sticlă cu decor, 18 cm, cod LXHP19BL-18 – 51 bucăţi; veselă, vază rotundă din sticlă, cod 2037/32 – 2 bucăţi; veselă, vază mică din sticlă, cod LXHP19BC-18/P-1 – 11 bucăţi; veselă, salatieră ceramică, 4×6,5 mm, cod 2426/13 – 14 bucăţi; veselă, salatieră ceramică cu mâner, cod 3423757/21 – 1 bucată; veselă, salatieră din sticlă, 1 bucată/set, cod 3422027 – 17 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă, 1 bucată/set, cod SLW/LI/3422104 – 5 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată, cod 2002 – 14 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată, cod 2003 – 42 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată, cod 2005 – 28 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată,

cod 2006 – 40 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată, cod 2008 – 39 bucăţi; veselă, salatieră din sticlă pe picior, 1 bucată, cod 2009 – 48 bucăţi; veselă, salatiere din sticlă, 2 bucăţi (1390 ml), cod LXW126-2/1974 – 1 cutie; veselă, salatiere din sticlă, 2 bucăţi, cod 3422010 – 9 bucăţi; veselă, salatiere din sticlă, 2 bucăţi, cod 3422011 – 29 bucăţi; veselă, salatiere din sticlă, 4 bucăţi (865 ml), cod LXW126-1 – 6 cutii; veselă, set salatiere din sticlă, 6 bucăţi, cod LXP101, formă ovală (frunză) – 5 cutii; veselă, set pahare, 6 bucăţi, cod LXY4005 – 26 cutii; veselă, set pahare, 6 bucăţi, 285 ml, cod LX2.S0609/1944 – 7 cutii; veselă, set pahare, 6 bucăţi, 310 ml, cod LX2.S0616 – 3 seturi; veselă, set pahare, 6 bucăţi, 350 ml, cod LX2.S0610 – 5 seturi; veselă, set pahare de vin, 6 bucăţi, 400 ml, cod HG4036/3046 – 18 cutii; veselă, set pahare colorate, 6 bucăţi, 160 ml, cod 3003 – 1 cutie; veselă, set pahare colorate, 6 bucăţi, 160 ml, cod 3015 – 1 cutie; veselă, set pahare colorate, 6 bucăţi, 240 ml, cod 3017 – 13 cutii; veselă, set pahare colorate, 6 bucăţi, 300 ml, cod 310 – 9 cutii; veselă, farfurie ceramică adâncă, cod 3422423/15 – 8 bucăţi; veselă, farfurie ceramică plată, cod 2411/WQX210-1 – 1 bucată; veselă, farfurie ceramică plată, cod 2412/WQX210-2 – 1 bucată; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423752 (set de 12 bucăţi) – 8 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3411405/47/P007 (set de 12 bucăţi) – 11 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3411413 (set de 12 bucăţi) – 12 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3411445 (set de 12 bucăţi) – 12 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3422353/16/FD14-03 (set de 12 bucăţi) – 60 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3422354/43/FD14-04 (set de 12 bucăţi) – 108 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3422360/42/XFD01 (set de 12 bucăţi) – 84 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3422363/44/FD01 (set de 12 bucăţi) – 144 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3422416/39 (set de 12 bucăţi) – 48 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423736/29 (set de 12 bucăţi) – 60 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423742/24 (set de 12 bucăţi) – 18 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423744/23 (set de 12 bucăţi) – 60 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423748/25 (set de 12 bucăţi) – 60 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423749/27 (set de 12 bucăţi) – 36 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423750/28 (set de 12 bucăţi) – 60 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică, cod 3423753/30/712 (set de 12 bucăţi) – 66 bucăţi; veselă, ceaşcă ceramică „smiley”, cod 3423751/31/712 – 20 bucăţi; veselă, ceaşcă din sticlă, 2 bucăţi, 450 ml, cod LXZB78-1 – 20 bucăţi; veselă, ceaşcă din sticlă, 6 bucăţi, 300 ml, cod LXZB50/7 – 2 bucăţi; veselă, ceainic pentru infuzie (ceai), 750 ml – 5 bucăţi.

14. *La 13 octombrie 2025 SRL „Surjicov Group” a depus cerere reconvenţională către SRL „Ramaiana”* privind încasarea datoriei în sumă de 186.114,00 lei; dobânzii de întârziere în mărime de 13.771,07 şi compensarea cheltuielilor de judecată.

15. În motivarea acţiunii reconvenţionale SRL „Surjicov Group” comunică că, în calitate de vânzător, a încheiat cu SRL „Ramaiana”, în calitate de cumpărător, contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024, în temeiul căruia s-a obligat să livreze mărfuri cumpărătorului.

16. În acest sens, invocă prevederile pct.3.2 din contract, potrivit cărora cumpărătorul urma să achite contravaloarea mărfurilor în termen de 60 de zile de la primirea acestora, susţinând că SRL „Ramaiana” nu şi-a executat în mod corespunzător obligaţia de plată, întrucât nu a achitat integral contravaloarea mărfurilor livrate în baza următoarelor facturi fiscale: factura fiscală nr. AAT8110882 din 29 ianuarie 2025, cu termenul de scadenţă la 30 martie 2025, în valoare totală de 53.891,00 lei, din care a fost achitată suma de 40.712,00 lei, rămânând o restanţă de 13.179,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110880 din 30 ianuarie 2025, cu termenul de scadenţă la 31 martie 2025, în valoare totală de 63.206,00 lei, neachitată, restanţa constituind 63.206,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110881 din 30 ianuarie 2025, cu termenul de scadenţă la 31 martie 2025, în valoare totală de 50.348,00 lei, neachitată, restanţa constituind 50.348,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110892 din 10 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 11 aprilie 2025, în valoare totală de 10.882,00 lei, neachitată, restanţa constituind 10.882,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110885 din 11 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 12 aprilie 2025, în valoare totală de 18.776,00 lei, neachitată, restanţa constituind 18.776,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110886 din 11 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 12 aprilie 2025, în valoare totală de 6.506,00 lei, neachitată, restanţa constituind 6.506,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110891 din 11 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 12 aprilie 2025, în valoare totală de 12.133,00 lei, neachitată, restanţa constituind 12.133,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110897 din 26 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 27 aprilie 2025, în valoare totală de 761,00 lei, neachitată, restanţa constituind 761,00 lei; factura fiscală nr. AATS110904 din 26 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 27 aprilie 2025, în valoare totală de 3.394,00 lei, neachitată, restanţa constituind 3.394,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110905 din 26 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 27 aprilie 2025, în valoare totală de 2.289,00 lei, neachitată, restanţa constituind 2.289,00 lei; factura fiscală nr. AAT8110609 din 26 februarie 2025, cu termenul de scadenţă la 27 aprilie 2025, în valoare totală de 4.640,00 lei, neachitată, restanţa constituind 4.640,00 lei.

17. Relevă că valoarea totală a mărfurilor livrate în temeiul facturilor fiscale menţionate constituie 226.826,00 lei, din care SRL „Ramaiana” a achitat doar suma de 40.712,00 lei. Prin urmare, după deducerea plăţii efectuate din valoarea totală a mărfurilor livrate, în sarcina cumpărătorului a rămas o datorie neachitată în cuantum de 186.114,00 lei.

18. În susţinerea existenţei şi cuantumului creanţei pretinse, SRL „Surjicov Group” menţionează că restanţa în sumă de 186.114,00 lei este confirmată prin actul de verificare a decontărilor din 23 mai 2025, facturile fiscale indicate supra, precum şi notificarea prealabilă din 30 mai 2025, recepţionată de SRL „Ramaiana”.

19. Totodată, susţine că, deşi termenele contractuale de plată au expirat, SRL „Ramaiana” nu a achitat integral contravaloarea mărfurilor livrate şi facturate, încălcând astfel obligaţia de executare a prestaţiei la termenul stabilit şi în modul

corespunzător, cu respectarea principiului bunei-credinţe. În consecinţă, în opinia acesteia, s-a acumulat o datorie certă şi exigibilă în cuantum de 186.114,00 lei.

20. În continuare, SRL „Surjicov Group" afirmă că neexecutarea obligaţiei de plată constituie o încălcare esenţială a obligaţiei contractuale, întrucât o privează de contraprestaţia principală la care este îndreptăţită în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, şi anume plata preţului convenit pentru mărfurile livrate.

21. În aceste circumstanţe, consideră că solicitarea ulterioară a SRL „Ramaiana" privind returnarea mărfurilor, motivată prin lipsa cererii pentru acestea pe piaţă, nu constituie un temei legal pentru refuzul executării obligaţiei de plată. Or, în opinia sa, dificultăţile comerciale sau împrejurările economice nefavorabile întâmpinate de cumpărător nu pot fi asimilate unei imposibilităţi fortuite de executare a obligaţiei contractuale şi, prin urmare, nu justifică neplata contravalorii mărfurilor recepţionate.

22. Mai mult, susţine că împrejurarea invocată de cumpărător nu constituie o cauză legală de exonerare de la obligaţia de plată. În acest sens, indică că debitorul este ţinut să execute obligaţia asumată în natură, iar executarea acesteia nu poate fi înlocuită unilateral prin restituirea mărfurilor, în lipsa acordului expres al creditorului.

23. Referitor la clauza contractuală invocată de SRL „Ramaiana", reclamanta explică că prevederile pct.4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 21 ianuarie 2024 trebuie interpretate în limitele scopului şi conţinutului acestora. Potrivit poziţiei sale, clauza respectivă priveşte exclusiv situaţiile referitoare la returnarea mărfurilor în condiţiile legate de calitatea acestora sau de termenul de valabilitate mai mic de două luni şi nu conferă cumpărătorului dreptul de a refuza unilateral executarea obligaţiei de plată pentru motive de ordin comercial, precum diminuarea cererii pe piaţă.

24. În susţinerea acestei interpretări, SRL „Surjicov Group" invocă prevederile art.1100 Cod civil, potrivit cărora contractul urmează a fi interpretat prin raportare la intenţia comună a părţilor şi la scopul economic urmărit prin încheierea acestuia. În opinia, interpretarea clauzelor contractuale nu poate fi realizată în detrimentul principiului executării cu bună-credinţă a obligaţiilor asumate.

25. În aceeaşi ordine de idei, aceasta precizează că pct.4.4 din contract trebuie interpretat în funcţie de intenţia comună a părţilor şi cu respectarea principiului bunei-credinţe, însă nu poate fi înţeles ca acordând cumpărătorului, prin el însuşi, un drept de returnare unilaterală a mărfurilor, fără consimţământul vânzătorului. Prin urmare, făcând trimitere la art.1100 Cod civil, concluzionează că, în lipsa unui acord între părţi sau a unui temei legal expres care să permită returnarea mărfurilor în circumstanţele invocate, cumpărătorul rămâne obligat să achite contravaloarea acestora.

26. În acest context, SRL „Surjicov Group" apreciază că cererea de returnare a mărfurilor formulată de cumpărător reprezintă o modalitate de evitare a obligaţiei de plată asumate prin contract, fără un suport juridic suficient. În consecinţă, susţine

că este îndreptăţită să solicite încasarea datoriei restante, a dobânzii legale de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată, cu invocarea prevederilor art.912 şi 874 Cod civil.

27. De asemenea, menţionează că, în cazul întârzierii executării obligaţiei pecuniare, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere, calculată potrivit regulilor generale prevăzute de art.942 Cod civil, coroborat cu art.874 Cod civil, referitor la rata de referinţă aplicabilă.

28. Aplicând aceste dispoziţii legale la circumstanţele cauzei, SRL „Surjicov Group" afirmă că dobânda de întârziere datorată pentru neexecutarea la termen a obligaţiei de plată constituie 13.771,07 lei, sumă calculată pentru perioada 03 martie 2025–13 octombrie 2025, în temeiul art.942 alin.(2) Cod civil.

29. În consecinţă, SRL „Surjicov Group", a solicitat admiterea acţiunii reconvenţionale şi încasarea de la SRL „Ramaiana", în beneficiul SRL „Surjicov Group", a datoriei restante în sumă de 186.114,00 lei, a dobânzii de întârziere în cuantum de 13.771,01 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

30. Prin hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ramaiana". S-a admis acţiunea reconvenţională depusă SRL „Surjicov Group". S-a încasat de la SRL „Ramaiana" în beneficiul SRL „Surjicov Group" datoria în sumă de 186.114,00 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13.771,07 lei, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 6.546,52 lei şi taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

Solicitarea apelantei:

31. La 18 decembrie 2025, SRL „Ramaiana", în persoana reprezentantului, avocat Condurari Andrian, a depus apel nemotivat, împotriva hotărârii instanţei de fond, iar la 06 mai 2026 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanţei de fond şi pronunţarea unei noi hotărârii, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă, iar cererea reconvenţională depusă de SRL „Surjicov Group" să fie respinsă.

Argumentele părţilor:

32. În motivarea apelului apelanta SRL „Ramaiana" susţine că soluţia instanţei de fond este neîntemeiată, întrucât raţionamentele expuse în hotărârea contestată ar fi trebuit să conducă la admiterea cererii iniţiale de chemare în judecată şi la obligarea SRL „Surjicov Group" să accepte returnarea mărfurilor, în condiţiile prevăzute la pct.4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024.

33. În acest sens, apelanta relevă că instanţa de fond, deşi a examinat raporturile juridice dintre părţi prin prisma prevederilor contractuale, a preluat ulterior poziţia pârâtei, potrivit căreia raportul juridic litigios constituie un raport de vânzare-cumpărare încheiat între profesionişti.

34. Astfel, prin coroborarea prevederilor art.10 alin.(1), art.775 alin.(1), art.992–993 şi art.1108 din Codul civil, instanţa a concluzionat că principiul forţei obligatorii a contractului impune respectarea obligaţiilor asumate de părţi, cumpărătorul SRL „Ramaiana" fiind ţinut să achite contravaloarea mărfurilor procurate, în timp ce riscul comercial aferent revânzării acestora, inclusiv lipsa cererii pe piaţă, îi revine cumpărătorului, în absenţa unei prevederi contractuale exprese contrare.

35. Apelanta consideră eronată această concluzie, susţinând că, în speţă, raporturile juridice dintre părţi nu se circumscriu unui contract clasic de vânzare-cumpărare, ci unui contract nenumit, ale cărui particularităţi rezultă din conţinutul clauzelor convenite de părţi şi, în special, din posibilitatea returnării mărfurilor în condiţiile stabilite contractual.

36. În susţinerea acestui argument, apelanta invocă prevederile art.994 alin.(2) Cod civil, potrivit cărora contractul nenumit se supune, în următoarea ordine: a) acordului de voinţă al părţilor, expres şi implicit; b) dispoziţiilor legale aplicabile contractelor şi obligaţiilor contractuale în general; c) practicilor statornicite între părţi şi uzanţelor din domeniu, dacă există; d) dispoziţiilor legale aplicabile contractelor numite asemănătoare, în măsura în care acestea sunt compatibile cu natura şi scopul contractului nenumit.

37. Prin raportare la aceste dispoziţii legale, apelanta susţine că, deşi SRL „Surjicov Group" a livrat mărfuri SRL „Ramaiana" în cadrul unui raport juridic care prezintă elementele specifice contractului de vânzare-cumpărare, particularitatea esenţială a convenţiei încheiate constă în dreptul cumpărătorului de a returna mărfurile în condiţiile prevăzute la pct.4.4 din contract. Prin urmare, în opinia apelantei, părţile au încheiat, prin acordul lor de voinţă, exprimat atât în mod expres, cât şi implicit, un contract cu elemente specifice vânzării-cumpărării, completat cu drepturi şi obligaţii suplimentare, între care se regăseşte dreptul de returnare a mărfurilor.

38. În continuare, apelanta afirmă că tocmai acesta a fost acordul de voinţă al părţilor şi scopul urmărit prin încheierea contractului nenumit, împrejurări care rezultă din conţinutul contractului litigios. În consecinţă, consideră că instanţa de fond urma să examineze raporturile juridice dintre părţi nu doar prin prisma denumirii contractului şi a dispoziţiilor legale care reglementează raporturile clasice de vânzare-cumpărare, ci şi prin analiza efectivă a conţinutului convenţiei, a drepturilor şi obligaţiilor asumate de părţi, precum şi a particularităţilor raportului contractual dedus judecăţii. În opinia apelantei, calificarea juridică a contractului trebuie să se întemeieze pe conţinutul şi esenţa raporturilor juridice stabilite între părţi, iar nu exclusiv pe denumirea atribuită convenţiei.

39. În acest context, apelanta face trimitere la principiul prevalenţei conţinutului asupra formei, cunoscut şi sub denumirea de prevalenţă a substanţei asupra formei sau a realităţii economice asupra aparenţei juridice, pe care îl califică drept un principiu fundamental utilizat, cu precădere, în dreptul fiscal, contabil şi

comercial, în vederea asigurării unei interpretări a tranzacţiilor în concordanţă cu realitatea lor economică, iar nu doar cu forma juridică exterioară.

40. Din această perspectivă, apelanta consideră că instanţa de fond trebuia să aprecieze în mod obiectiv voinţa reală a părţilor, respectiv ceea ce acestea au convenit efectiv, independent de denumirea formală a contractului, să analizeze conţinutul clauzelor contractuale şi drepturile şi obligaţiile asumate de fiecare parte, în vederea determinării naturii juridice reale a actului încheiat, precum şi să ţină cont de circumstanţele concrete ale executării contractului.

41. În acest sens, apelanta relevă că, potrivit actului de verificare contabilă, SRL „Ramaiana" a procurat de la pârâtă mărfuri în valoare totală de 898.767,00 lei, achitând acesteia suma de 712.653,00 lei. Susţine că, în ceea ce priveşte mărfurile care nu dispuneau de competitivitate pe piaţă, a acţionat în conformitate cu dreptul contractual de care beneficia şi a solicitat acceptarea returnării acestora, în condiţiile convenite de părţi.

42. Apelanta critică, de asemenea, modul în care instanţa de fond a interpretat şi a aplicat clauzele contractuale. Astfel, menţionează că instanţa a reţinut prevederile pct.3.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 21 ianuarie 2024, care reglementează obligaţia cumpărătorului SRL „Ramaiana" de a achita contravaloarea mărfurilor în termen de 60 de zile de la primirea acestora şi îi recunoaşte dreptul de a schimba mărfurile, dar exclude în mod expres dreptul de a le returna. Potrivit interpretării instanţei de fond, dreptul de schimb presupune înlocuirea bunurilor cu alte bunuri similare, în condiţiile convenite de părţi, însă nu poate fi asimilat returnării mărfurilor ca modalitate de stingere a obligaţiei de plată.

43. Totodată, apelanta indică că instanţa de fond a reţinut că pct.4.4 din contract prevede existenţa dreptului de returnare a mărfurilor, însă stabileşte anumite condiţii pentru exercitarea acestuia. În opinia apelantei, prin reţinerea concomitentă a acestor clauze şi prin atribuirea unui efect determinant prevederilor pct.3.2, instanţa a constatat, în esenţă, existenţa unei contradicţii între clauzele contractuale, fără a explica în mod suficient modul în care aceasta urmează a fi soluţionată.

44. În această ordine de idei, apelanta apreciază drept inexplicabilă poziţia instanţei de fond, care a acordat prioritate prevederilor pct.3.2 din contract şi a exclus, în fapt, aplicabilitatea pct.4.4, fără a prezenta argumente juridice care să justifice prevalenţa unei clauze contractuale asupra celeilalte. Consideră că instanţa nu putea să înlăture efectele unei clauze contractuale fără a analiza raportul dintre prevederile respective, intenţia comună a părţilor şi finalitatea urmărită prin includerea acestora în contract.

45. În continuare, apelanta susţine că, chiar dacă s-ar admite existenţa unor neclarităţi sau contradicţii în conţinutul contractului, instanţa urma să aplice regulile legale de interpretare a convenţiilor, inclusiv prevederile art.1107 Cod civil, potrivit cărora, în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a

contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o, iar, în toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

46. Raportând aceste dispoziţii la circumstanţele cauzei, apelanta afirmă că SRL „Ramaiana" are calitatea de aderent la contractul litigios, fapt care, potrivit susţinerilor sale, a fost confirmat în cadrul examinării cauzei de către reprezentantul pârâtei. Prin urmare, consideră că orice dubiu privind interpretarea clauzelor contractuale urma să fie soluţionat în favoarea SRL „Ramaiana", iar nu în detrimentul acesteia.

47. Un alt argument invocat în apel vizează concluzia instanţei de fond potrivit căreia reclamanta nu ar fi demonstrat că mărfurile livrate de pârâtă sunt neconforme, defectuoase sau improprii utilizării. În acest sens, apelanta critică raţionamentul instanţei, care a reţinut că produsele au fost recepţionate fără obiecţii, iar codurile indicate corespund mărfurilor livrate, apreciind că o asemenea concluzie denotă o examinare arbitrară şi superficială a circumstanţelor cauzei.

48. Apelanta susţine că relevanţa acestor constatări pentru soluţionarea litigiului este neclară, întrucât, prin cererea de chemare în judecată, nu a invocat neconformitatea calitativă a mărfurilor, existenţa unor defecte sau caracterul impropriu al acestora pentru utilizare, ci a solicitat acceptarea returnării lor în temeiul condiţiilor contractuale prevăzute la pct.4.4 din contract. În opinia sa, instanţa a examinat în mod nejustificat problema conformităţii mărfurilor, deşi aceasta nu constituia obiectul argumentelor sale şi nici temeiul solicitării de returnare.

49. În continuare, apelanta afirmă că solicitarea de returnare a mărfurilor, formulată în condiţiile pct.4.4 din contract, nu trebuia justificată prin demonstrarea neconformităţii calitative a acestora, întrucât, potrivit înţelegerii dintre părţi, dreptul de returnare convenit contractual nu era condiţionat de existenţa unor defecte sau a unor vicii ale mărfurilor. Aceasta susţine că refuzul pârâtei de a da curs solicitării de returnare, precum şi negarea în cadrul procesului judiciar a dreptului contractual invocat de reclamantă, contravin înţelegerii iniţiale a părţilor şi principiului bunei-credinţe.

50. În concluzie, apelanta consideră că hotărârea instanţei de fond este nemotivată, iar concluziile pe care aceasta se întemeiază sunt neîntemeiate şi arbitrare, întrucât instanţa s-ar fi limitat la expunerea superficială a unor aserţiuni, fără a analiza în mod efectiv argumentele reclamantei şi fără a examina multiaspectual circumstanţele cauzei şi materialul probator administrat.

51. În susţinerea acestei critici, apelanta invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, care include dreptul părţilor de a obţine o hotărâre judecătorească motivată. În acest sens, susţine că instanţele naţionale au obligaţia de a-şi motiva soluţiile şi concluziile, precum şi de a răspunde argumentelor şi întrebărilor pertinente pentru soluţionarea litigiului.

52. Prin urmare, apelanta apreciază că instanţa de fond nu a acordat atenţia cuvenită argumentelor invocate de reclamantă şi şi-a întemeiat concluziile în principal pe poziţia procesuală a pârâtei SRL „Surjicov Group”, fără a realiza o analiză multia spectuală, obiectivă şi completă a raporturilor juridice dintre părţi, a conţinutului contractului litigios şi a materialului probator administrat în cauză.

53. *La 01 iulie 2026*, *SRL „Surjicov Group” a depus referinţă la cererea de apel* cu solicitarea respingerea cererii de apel şi menţinerea hotărârii instanţei de fond fără modificări.

54. În motivarea referinţei, intimata indică faptul că lipsa cererii pe piaţă şi pretinsa necompetitivitate a preţului reprezintă riscuri comerciale asumate de SRL „Ramaiana” în calitate de profesionist, care nu pot constitui temei pentru refuzul executării obligaţiei de plată.

55. Totodată, susţine că pct.3.2 din contractul nr.37 din 21 ianuarie 2024 prevede expres obligaţia achitării mărfii în termen de 60 de zile, acordând cumpărătorului dreptul de schimb, dar excluzând dreptul de returnare, iar pct.4.4 nu poate fi interpretat izolat în sensul înlăturării acestei clauze.

56. Intimata mai indică că apelanta nu a probat existenţa unor uzanţe comerciale care să permită returnarea mărfii nevândute, neconformitatea ori deteriorarea produselor şi nici existenţa unui drept unilateral de retur. De asemenea, calificarea raportului contractual drept contract nenumit şi invocarea regulilor de interpretare în favoarea aderentului nu înlătură obligaţiile asumate prin contract, în condiţiile în care apelanta este un profesionist care a procurat mărfurile pentru revânzare.

57. În ceea ce priveşte acţiunea reconvenţională, intimata susţine că datoria şi dobânda de întârziere sunt confirmate prin contract, facturile fiscale, actul de verificare a decontărilor şi calculul prezentat, iar apelanta nu a formulat obiecţii concrete cu privire la aceste probe sau la cuantumul sumelor solicitate.

58. În consecinţă, intimata apreciază că hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, din 27 noiembrie 2025, este legală şi întemeiată, solicitând respingerea apelului şi menţinerea acesteia.

Declaraţiile părţilor în şedinţa de judecată:

59. *În şedinţa instanţei de apel, reprezentantul apelantei SRL „Ramaiana”, avocatul Condurari Andrian* a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care SRL „Surjicov Group”, să fie obligat să accepte returnarea mărfii de către SRL „Ramaiana”, după cum sunt enumerate în cererea de apel.

60. În susţinere, reprezentantul apelantei afirmă că SRL „Ramaiana” este îndreptăţită să returneze mărfurile în temeiul pct.4.4 din contract, întrucât o parte dintre produsele procurate nu a fost comercializate. Acesta a explicat că aproximativ 90% din marfa livrată a fost vândută, iar contravaloarea produselor comercializate a fost transferată către SRL „Surjicov Group”, în timp ce mărfurile rămase, în valoare

de aproximativ 170.000,00 lei, nu au putut fi vândute şi urmează să fie returnate. Totodată, a precizat că mărfurile a căror returnare se solicită nu au fost achitate, susţinând că apelanta nu a acceptat nici schimbarea acestora, nici refuzul intimatei de a le primi înapoi.

61. *Reprezentantul intimatei SRL „Surjicov Group", avocatul Nemţanu Victor*, a solicitat respingerea cererii de apel şi menţinerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, din 27 noiembrie 2025.

62. În argumentarea poziţiei sale, reprezentantul intimatei susţine că nu există niciun temei contractual sau legal care să justifice returnarea mărfurilor în circumstanţele invocate de apelantă. În acest sens, a făcut trimitere la pct.3.2 din contract, care stabileşte obligaţia de achitare a mărfurilor în termen de 60 de zile la momentul primirii mărfii, cu dreptul de a schimba, dar fără dreptul de a returna marfa, precum şi la pct.4.4, pe care l-a interpretat în sensul că acesta permite schimbarea produselor în condiţiile contractuale prevăzute, fără a institui un drept general de returnare a mărfurilor nevândute.

63. Reprezentantul intimatei a mai menţionat că pct.4.4 din contract trebuie interpretat în contextul tipului de produse pentru care au fost prevăzute condiţiile respective, susţinând că această clauză se referă la produsele alimentare, al căror termen de valabilitate este indicat în anexa la contract, şi nu poate fi extinsă pentru a permite returnarea oricăror mărfuri care nu au fost comercializate de cumpărătoare.

64. În continuare, reprezentantul intimatei subliniază că SRL „Ramaiana" nu are calitatea de consumator, ci pe cea de profesionist care a procurat mărfurile în scopul revânzării, asumându-şi, astfel, riscurile inerente activităţii comerciale desfăşurate. În opinia sa, faptul că produsele nu au fost vândute nu poate fi imputat intimatei şi nici nu poate constitui un motiv pentru transferarea asupra acesteia a riscului comercial asumat de apelantă prin încheierea contractului.

65. Totodată, reprezentantul intimatei susţine că, la momentul încheierii contractului, apelanta şi-a asumat obligaţiile contractuale convenite, iar după recepţionarea mărfurilor nu poate invoca lipsa cererii pe piaţă pentru a se elibera de obligaţia de plată. Acesta indică că părţile nu au convenit asupra unui drept general de returnare a mărfurilor nevândute, ci doar asupra posibilităţii de schimbare a produselor în situaţiile prevăzute de contract, inclusiv atunci când ambalajul acestora este deteriorat sau produsele nu corespund condiţiilor convenite.

66. În consecinţă, apreciază că solicitarea apelantei de a returna mărfurile nevândute nu este susţinută de prevederile contractuale şi nu justifică modificarea hotărârii instanţei de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

67. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar şi a

normei legale relevante speţei, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează:

68. În conformitate cu art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

69. Potrivit art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelorşiobiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţeleşi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

70. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

71. Colegiul Civil reţine că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

72. Din materialele dosarului rezultă că, la 21 ianuarie 2024, SRL „Surjicov Group”, în calitate de vânzător, şi SRL „Ramaiana”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.37, prin care vânzătorul s-a obligat să livreze şi să transmită în proprietatea cumpărătorului, iar cumpărătorul s-a obligat să primească şi să achite marfa conform prezentului contract şi facturilor de expediţie (f.d.13).

73. În ceea ce priveşte obligaţiile asumate de vânzător, rezultă că SRL „Surjicov Group” s-a obligat să livreze mărfurile în cantitatea şi asortimentul solicitate de cumpărător, în termen de trei zile. Corelativ, SRL „Ramaiana” s-a obligat să recepţioneze mărfurile conform facturilor, să se convingă de lipsa neajunsurilor mărfii livrate de vânzător şi să achite costul mărfii, în ordine, termen şi sumă, fapt indicat în clauza contractuală de la pct.3.2.

74. Executarea obligaţiei de livrare de către SRL „Surjicov Group” este confirmată de facturile fiscale anexate la dosar, din care rezultă că aceasta a livrat către SRL „Ramaiana” mărfuri în valoare totală de 226.826,00 lei, conform facturilor fiscale semnate de ambele părţi contractuale, după cum urmează: nr. AAT8110882 din 29 ianuarie 2025; nr. AAT8110880 din 30 ianuarie 2025; nr. AAT8110881 din 30 ianuarie 2025; nr. AAT8110892 din 10 februarie 2025; nr. AAT8110885 din 11 februarie 2025; nr. AAT8110886 din 11 februarie 2025; nr. AAT8110891 din 11

februarie 2025; nr. AAT8110897 din 26 februarie 2025; nr. AATS110904 din 26 februarie 2025; nr. AAT8110905 din 26 februarie 2025 şi nr. AAT8110609 din 26 februarie 2025 (f.d.14–25, 89–102).

75. Ulterior recepţionării mărfurilor, la 30 aprilie 2025, SRL „Ramaiana" a adresat SRL „Surjicov Group" cererea prealabilă nr.05, prin care a solicitat acceptarea returnării mărfurilor în valoare de 190.641,70 lei, conform listei anexate, şi restituirea contravalorii acestora sau, alternativ, schimbarea mărfurilor returnate cu alte produse alese de cumpărătoare, în limita aceleiaşi valori. În susţinerea solicitării, reclamanta a făcut trimitere la prevederile pct.4.4 şi pct.3.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr.37 din 01 ianuarie 2024. SRL „Surjicov Group" a recepţionat cererea prealabilă la 14 mai 2025, însă nu a dat curs solicitării formulate (f.d.26–27).

76. În lipsa unei soluţionări favorabile a cererii prealabile, la 24 iunie 2025, SRL „Ramaiana" s-a adresat instanţei de judecată cu prezenta acţiune civilă, solicitând obligarea pârâtei la executarea obligaţiilor contractuale prin acceptarea returnării mărfurilor indicate în cererea de chemare în judecată.

77. Ulterior, la 13 octombrie 2025, SRL „Surjicov Group" a depus cerere reconvenţională, prin care a solicitat încasarea datoriei rezultate din neexecutarea obligaţiei de plată, precum şi a dobânzii de întârziere.

78. Prin hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ramaiana". S-a admis acţiunea reconvenţională depusă SRL „Surjicov Group". S-a încasat de la SRL „Ramaiana" în beneficiul SRL „Surjicov Group" datoria în sumă de 186.114,00 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13.771,07 lei, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 6.546,52 lei şi taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

79. Nefiind de acord cu soluţia pronunţată de instanţa de fond, SRL „Ramaiana", în persoana reprezentantului, avocat Condurari Andrian, a declarat apel, solicitând casarea hotărârii contestate.

80. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, în coroborare cu materialul probator administrat în cauză şi cu normele de drept incidente raportului juridic litigios, Colegiul civil constată că soluţia pronunţată de prima instanţă este legală şi întemeiată, întrucât aceasta reprezintă rezultatul unei examinări complete a circumstanţelor cauzei, al unei aprecieri corespunzătoare a probelor administrate şi al unei aplicări corecte a normelor de drept material şi procesual incidente.

81. Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

82. În vederea asigurării executării corespunzătoare a obligaţiilor asumate, art.775 alin.(1) Cod civil stabileşte că debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii obligaţiei, pe durata existenţei acesteia, precum şi la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

83. În acelaşi context, art.776 Cod civil prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar prevederile art.858 alin.(1) şi (2) Cod civil, stabilesc că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii şi obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

84. Din coroborarea acestor dispoziţii legale rezultă că, odată stabilit un raport obligaţional între părţi, fiecare dintre acestea este ţinută să îşi execute prestaţiile asumate cu respectarea condiţiilor convenite, iar conduita lor trebuie să fie conformă cerinţelor bunei-credinţe. În cazul raporturilor obligaţionale izvorâte din contract, conţinutul drepturilor şi obligaţiilor părţilor se determină, în primul rând, prin raportare la acordul de voinţă exprimat la încheierea convenţiei.

85. Sub acest aspect, art.992 alin.(1) Cod civil defineşte contractul drept acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

86. În completarea acestei prevederi, art.993 alin.(2) Cod civil consacră că, părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

87. În ceea ce priveşte raporturile juridice de vânzare-cumpărare, art.1108 alin.(1) Cod civil prevede că vânzătorul se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. (2) Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. (3) Dacă preţul nu este indicat direct în contractul de vînzare-cumpărare, părţile pot conveni asupra modului de determinare a lui. (4) Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi vînzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şi conţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziţii nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

88. Raportând aceste reguli la circumstanţele cauzei, Colegiul civil reţine că între SRL „Surjicov Group”, în calitate de vânzător şi SRL „Ramaiana”, în calitate de cumpărător, s-a stabilit un raport contractual având ca obiect livrarea mărfurilor şi achitarea contravalorii acestora. Potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr.37, încheiat la data de 21 ianuarie 2024, părţile au reglementat condiţiile de livrare şi recepţionare a produselor, termenul de achitare, precum şi condiţiile în care putea fi solicitată schimbarea sau returnarea mărfurilor.

89. Un aspect important pentru soluţionarea litigiului este că ambele părţi sunt societăţi comerciale, iar SRL „Ramaiana” a procurat mărfurile în scopul revânzării. Aşadar, cumpărătorul a acţionat în cadrul propriei activităţi economice şi a urmărit obţinerea unui beneficiu din comercializarea produselor achiziţionate. În aceste condiţii, posibilitatea ca mărfurile să nu fie vândute în volumul sau în condiţiile de preţ anticipate reprezintă, în principiu, un risc al activităţii comerciale desfăşurate de cumpărător.

90. Această concluzie este relevantă pentru argumentele apelantei potrivit cărora o parte dintre produse nu a avut cerere pe piaţă, iar preţurile practicate de SRL „Surjicov Group” ar fi fost mai mari decât cele practicate de alţi comercianţi. Asemenea împrejurări pot explica dificultăţile întâmpinate la revânzare, însă nu demonstrează, prin ele însele, că vânzătorul şi-a încălcat obligaţiile contractuale. În lipsa unei clauze care să transfere asupra vânzătorului riscul necomercializării produselor, cumpărătorul nu poate obţine înlăturarea obligaţiei de plată doar pentru că rezultatul economic al tranzacţiei nu a corespuns aşteptărilor sale.

91. În acest context, Colegiul civil trece la analiza clauzelor contractuale invocate de SRL „Ramaiana” în susţinerea dreptului pretins de a restitui mărfurile nevândute şi anume, pct.3.2 şi pct.4.4 din contract.

92. Potrivit pct.3.2 din contract, cumpărătorul urma să achite contravaloarea mărfurilor în termen de 60 de zile de la recepţionarea acestora, beneficiind de dreptul de a le schimba, fără a avea însă dreptul de a le returna.

93. Prin această clauză, părţile au stabilit regula generală şi absolută privind returul, convenind expres că riscul de necomercializare a mărfii este transferat în totalitate cumpărătorului. Singurul remediu acordat cumpărătorului pentru reîmprospătarea stocului este „dreptul de schimb”, iar nu desfiinţarea vânzării prin returnare şi restituire de bani.

94. Clauza 4.4 din Contract stipulează *inter alia* că dreptul de a declara returnarea mărfii vânzătorului se pierde din partea cumpărătorului, în orice caz, dacă nu poate restitui marfa cu următoarele condiţii: până la expirarea termenului de valabilitate a mărfii a rămas nu mai puţin de 2 luni şi dacă marfa şi/sau ambalajul nu sunt deteriorate.

95. În susţinerea apelului, SRL „Ramaiana” invocă că pct.4.4 din contract, îi permite returnarea mărfurilor dacă până la expirarea termenului de valabilitate au rămas cel puţin două luni, iar produsele şi ambalajele nu sunt deteriorate.

96. În pofida alegaţiilor apelantului, clauza enunţată nu îi acordă un drept general de retur în caz de necomercializare. În realitate, pct.4.4 este o clauză de decădere (limitare a unui drept), nu o clauză de oferire a unui drept. Ea stabileşte condiţii restrictive pentru situaţiile excepţionale în care legea sau alte clauze speciale ar permite un retur (de exemplu: returul pentru vicii ascunse, neconformităţi calitative majore descoperite ulterior sau loturi livrate greşit).

97. Colegiul civil reţine că, pct.4.4 urmează a fi privit în coroborare cu pct.3.2 din Contract. Or, normele de interpretare a contractelor prevăd că, clauzele se interpretează în sensul în care pot avea un efect, şi nu în sensul în care nu ar putea produce niciunul. La fel, contractul se interpretează ca un întreg (sistematic), clauzele interpretându-se unele prin altele, dând fiecăreia înţelesul ce rezultă din întregul act.

98. În acest sens, art.1100 alin.(2) Cod civil prevede că, la interpretarea contractului, se urmăreşte intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi, iar art.1101 din acelaşi cod impune luarea în considerare a

naturii contractului, a circumstanţelor în care acesta a fost încheiat, a comportamentului părţilor anterior şi ulterior încheierii sale, precum şi a uzanţelor relevante.

99. Aplicând aceste reguli, Colegiul civil constată că interdicţia de retur din pct.3.2 guvernează contractul în condiţii normale de exploatare comercială. Respectiv, cumpărătorul nu poate invoca necomercializarea ca motive de retur, deoarece riscul pieţei îi aparţine din momentul recepţionării mărfii.

100. Totodată, pornind de la regula de aplicare sistemică, colegiul constată drept eronată interpretarea apelantului SRL „Ramaiana", precum că pct.4.4 îi dă dreptul să returneze marfa doar pentru că nu a vândut-o, or în aşa caz clauza principală de la pct.3.2 care impune condiţia - „fără drept de a returna marfa", ar fi lipsită complet de efecte juridice şi golită de conţinut.

101. De altfel, colegiul civil reţine că apelantul SRL „Ramaiana" nu a demonstra că intenţia comună a părţilor la momentul contractării a fost de a institui un drept de retur la iniţiativa cumpărătorului determinat de eşecul comercial, cu singura condiţie ca acestea să respecte cerinţele privind termenul de valabilitate şi starea produselor ori a ambalajelor. În lipsa unor astfel de probe, instanţa nu poate prezuma existenţa unui drept de retur din simpla necomercializare a mărfii, din moment ce o asemenea interpretare ar goli de efect juridic interdicţia expresă şi imperativă de la pct.3.2, care stipulează clar că livrarea s-a făcut „fără drept de a returna marfa". Prin urmare, riscul de necomercializare rămâne în întregime în sarcina apelantului SRL „Ramaiana".

102. Nu poate fi primită nici critica apelantei SRL „Ramaiana" privind necesitatea aplicării art.1107 Cod civil în sensul interpretării clauzelor în favoarea sa, prin prisma unei pretinse calităţi de aderent.

103. Or, regula stabilită de norma legală enunţată, potrivit căreia clauzele neclare se interpretează în defavoarea celui care le-a redactat şi în folosul părţii dezavantajate, se aplică exclusiv atunci când există un dubiu real, o ambiguitate insurmontabilă sau când o clauză este susceptibilă de mai multe înţelesuri rezonabile.

104. În speţă, textul pct.3.2 din Contract stipulează expres, clar şi imperativ lipsa dreptului de retur al mărfii. Faptul că pârâtul/apelant oferă o interpretare proprie, izolată şi speculativă pct.4.4 din Contract pentru a justifica neplata, nu echivalează cu o neclaritate a textului convenit.

105. De asemenea, instanţa de apel subliniază, că litigiul de faţă izvorăşte dintr-un contract de vânzare-cumpărare încheiat între doi profesionişti, unde guvernează principiul libertăţii contractuale. Iar în relaţiile comerciale dintre profesionişti, părţile sunt prezumate a avea discernământ juridic şi economic egal.

106. Ca urmare, în calitate de profesionist în circuitul civil, apelantul SRL „Ramaiana" prin semnarea contractului, şi-a asumat integral riscul necomercializării produselor la momentul semnării actului, motiv pentru care nu se poate prevala de

propria neglijenţă sub paravanul regulilor de interpretare destinate clauzelor obscure.

107. În aceiaşi ordine de idei, colegiul civil va respinge ca nefondată obiecţia apelantului privind imposibilitatea comercializării mărfii din cauza preţurilor mai ridicate ale intimatului SRL „Surjicov Group” în raport cu alţi agenţi economici de pe piaţă. Or, preţul mărfii a fost agreat de către cumpărător la momentul contractării. La fel, din facturile fiscale anexate la dosar, rezultă că SRL „Surjicov Group” a livrat către SRL „Ramaiana” în perioada 29 ianuarie 2025 – 26 februarie 2025, mărfuri în valoare totală de 226.826,00 lei. Bunuri au fost recepţionate de către apelanta la momentul livrării fără careva obiecţii cu referire la preţul acestora.

108. Respectiv, faptul că apelanta SRL „Ramaiana” nu a dat dovadă de diligenţa economică necesară la stabilirea preţului de achiziţie nu poate justifica eludarea interdicţiei exprese de returnare prevăzute la pct.3.2 din Contract.

109. În temeiul celor expuse, argumentele referitoare la lipsa cererii pe piaţă, pretinsa necompetitivitate a preţurilor, calitatea de aderent şi interpretarea pct.4.4 din contract nu răstoarnă concluzia primei instanţe privind lipsa unui temei suficient pentru obligarea intimatei să accepte returnarea mărfurilor. Nici principiul bunei-credinţe nu poate conduce la o altă soluţie, deoarece acesta impune exercitarea loială a drepturilor şi executarea obligaţiilor asumate, dar nu poate crea, în afara contractului şi a legii, o obligaţie suplimentară în sarcina celeilalte părţi.

110. Întrucât pretenţia principală de returnare a mărfurilor nu este susţinută de un temei contractual sau legal suficient, Colegiul civil constată că prima instanţă a respins în mod întemeiat acţiunea formulată de apelanta SRL „Ramaiana”. Această concluzie determină examinarea cererii reconvenţionale, prin care intimatul SRL „Surjicov Group” a solicitat recuperarea contravalorii mărfurilor livrate şi a dobânzii de întârziere aferente neachitării la scadenţă.

111. Colegiul civil constată, că cererea reconvenţională se întemeiază pe obligaţia cumpărătorului de a achita preţul mărfurilor recepţionate. Astfel cum rezultă din prevederile nominalizate supra, odată ce vânzătorul şi-a executat obligaţia de livrare, cumpărătorul este ţinut să achite preţul convenit în termenul stabilit de părţi, cu excepţia cazului în care există un temei juridic care justifică neexecutarea sau stingerea obligaţiei.

112. În speţă, livrarea mărfurilor de către SRL „Surjicov Group” este confirmată de facturile fiscale nr. AAT8110882 din 29 ianuarie 2025, nr. AAT8110880 şi nr. AAT8110881 din 30 ianuarie 2025, nr. AAT8110892 din 10 februarie 2025, nr. AAT8110885, nr. AAT8110886 şi nr. AAT8110891 din 11 februarie 2025, precum şi nr. AAT8110897, nr. AATS110904, nr. AAT8110905 şi nr. AAT8110609 din 26 februarie 2025 (f.d.14–25, 89–102). Aceste înscrisuri sunt semnate de părţile contractante şi confirmă recepţionarea mărfurilor în valoare totală de 226.826,00 lei.

113. Existenţa datoriei restante este confirmată suplimentar de actul de verificare a decontărilor reciproce din 23 mai 2025 (f.d.103), potrivit căruia datoria

SRL „Ramaiana” faţă de SRL „Surjicov Group” constituia 186.114,00 lei. Prin urmare, din coroborarea facturilor fiscale cu actul de verificare a decontărilor şi cu prevederile contractului rezultă că mărfurile au fost livrate şi recepţionate, iar o parte din contravaloarea acestora a rămas neachitată.

114. Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care îşi întemeiază pretenţiile şi obiecţiile, dacă legea nu prevede altfel. În aplicarea acestei reguli, SRL „Surjicov Group” a prezentat înscrisurile care confirmă livrarea mărfurilor şi cuantumul datoriei, în timp ce SRL „Ramaiana” nu a prezentat probe care să demonstreze achitarea integrală a preţului, stingerea în alt mod a obligaţiei sau existenţa unui temei legal care să justifice refuzul de plată.

115. Mai mult, această concluzie este confirmată şi de poziţia procesuală a apelantei, întrucât reprezentantul acesteia, avocatul Condurari Andrian, a comunicat în şedinţa instanţei de apel că mărfurile a căror returnare se solicită nu au fost achitate. Prin urmare, neachitarea contravalorii mărfurilor nu constituie un aspect contestat în mod efectiv de apelantă, disputa dintre părţi vizând, în esenţă, existenţa dreptului de a restitui produsele şi efectele pe care o asemenea returnare le-ar putea produce asupra obligaţiei de plată.

116. Or, întrucât dreptul de returnare a mărfurilor în circumstanţele invocate nu a fost demonstrat, simpla imposibilitate de comercializare a unei părţi dintre produse nu poate justifica neexecutarea obligaţiei pecuniare. În lipsa unei returnări întemeiate contractual sau legal, a dovezii achitării datoriei ori a unui alt temei de stingere a obligaţiei, SRL „Ramaiana” rămâne ţinută să achite contravaloarea mărfurilor recepţionate.

117. În consecinţă, Colegiul civil constată că prima instanţă a admis în mod întemeiat cererea reconvenţională în partea ce ţine de încasarea datoriei principale în cuantum de 186.114,00 lei.

118. Referitor la dobânda de întârziere, art.942 alin.(1) Cod civil prevede că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

119. Totodată, art.943 alin.(1) Cod civil stabileşte că, dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligaţiei pecuniare (capitalului).

120. Din aceste prevederi rezultă că dobânda de întârziere constituie consecinţa legală a neachitării la scadenţă a unei obligaţii băneşti şi urmăreşte compensarea întârzierii în obţinerea prestaţiei datorate. Pentru acordarea acesteia este necesar să fie stabilite existenţa obligaţiei pecuniare, scadenţa, perioada de întârziere şi cuantumul sumei asupra căreia se efectuează calculul; creditorul nu este ţinut să demonstreze, suplimentar, existenţa unei pierderi comerciale distincte pentru a justifica dreptul la dobândă.

121. În cauză, SRL „Surjicov Group" a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 13.771,07 lei, calculată de ProLex pentru perioada 03 martie 2025 –13 octombrie 2025, potrivit calculului prezentat la dosar (f.d.115–121).

122. Examinând această pretenţie prin prisma circumstanţelor stabilite şi a probelor administrate, Colegiul civil reţine că mărfurile au fost livrate şi recepţionate de către SRL „Ramaiana", însă obligaţia de achitare a contravalorii acestora nu a fost executată integral în termenul convenit. Întrucât apelanta nu a demonstrat existenţa unui temei contractual sau legal care să justifice neexecutarea obligaţiei pecuniare, prima instanţă a recunoscut în mod întemeiat dreptul intimatei la dobânda de întârziere, în limitele pretenţiei formulate şi ale calculului prezentat.

123. În aceste condiţii, Colegiul civil constată că soluţia primei instanţe privind admiterea cererii reconvenţionale este întemeiată pe prevederile contractului încheiat între părţi, pe facturile fiscale care confirmă livrarea şi recepţionarea mărfurilor, pe actul de verificare a decontărilor reciproce din 23 mai 2025, precum şi pe lipsa probelor care să ateste stingerea datoriei.

124. Stabilind astfel temeinicia pretenţiilor formulate prin cererea reconvenţională, Colegiul civil trece la examinarea soluţiei primei instanţe referitoare la compensarea cheltuielilor de judecată.

125. Sub acest aspect, instanţa de fond a aplicat în mod întemeiat dispoziţiile art.82 şi art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora cheltuielile de judecată includ taxa de stat şi taxa de timbru, iar partea care a pierdut procesul este obligată, la cererea părţii care a avut câştig de cauză, să-i compenseze cheltuielile de judecată suportate.

126. Aplicând aceste prevederi circumstanţelor cauzei, Colegiul civil reţine că SRL „Surjicov Group" a achitat, la depunerea cererii reconvenţionale, taxa de stat în cuantum de 6.546,52 lei şi taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, fapt confirmat prin notele de plată nr. 00 017554732871 şi nr. 00 927554733159 din 10 noiembrie 2025 (f.d.74–75). Întrucât cererea reconvenţională a fost admisă, iar pretenţiile privind încasarea datoriei şi a dobânzii de întârziere au fost recunoscute ca întemeiate, SRL „Surjicov Group" a obţinut câştig de cauză în această parte şi este îndreptăţită la compensarea cheltuielilor de judecată efectiv suportate.

127. Această concluzie rezultă şi din aplicarea principiului potrivit căruia repartizarea cheltuielilor de judecată se face în funcţie de soluţia pronunţată asupra pretenţiilor deduse judecăţii. Astfel, având în vedere că acţiunea principală formulată de SRL „Ramaiana" a fost respinsă, iar cererea reconvenţională depusă de

SRL „Surjicov Group” a fost admisă, prima instanţă a dispus în mod justificat încasarea de la apelantă, în beneficiul intimatei, a sumei de 6.546,52 lei cu titlu de taxă de stat şi a sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru.

128. Prin urmare, în condiţiile în care cuantumul acestor cheltuieli este confirmat prin înscrisurile anexate la dosar, iar apelanta nu a prezentat argumente sau probe care să pună la îndoială realitatea, cuantumul ori temeiul legal al acestora, Colegiul civil constată că soluţia primei instanţe privind compensarea cheltuielilor de judecată este legală şi întemeiată, neexistând motive pentru modificarea hotărârii în această parte.

129. În concluzie, examinând hotărârea contestată prin prisma motivelor invocate în apel, a poziţiilor procesuale ale părţilor şi a probelor administrate, Colegiul civil constată că prima instanţă a stabilit corect circumstanţele relevante ale cauzei şi a aplicat corespunzător normele de drept material şi procedural incidente. Argumentele apelantei nu răstoarnă concluziile instanţei de fond nici în ceea ce priveşte respingerea acţiunii principale, nici în partea admiterii cererii reconvenţionale şi a repartizării cheltuielilor de judecată.

130. În consecinţă, întrucât nu au fost identificate temeiuri care să justifice casarea sau modificarea hotărârii contestate, Colegiul civil ajunge la concluzia că apelul declarat de SRL „Ramaiana” urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

131. În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de SRL „Ramaiana”, în persoana reprezentantului, avocat Condurari Andrian.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2025, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ramaiana” către SRL „Surjicov Group” cu privire la executarea obligaţiilor şi compensarea cheltuielilor de judecată şi cererea reconvenţională depusă de SRL „Surjicov Group” către SRL „Ramaiana” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Ţihonschi